

Det er bløjethed, siger Claus Hjort Frederiksen, hvis vi accepterer det mindste på dette område – altså med åbenheden, og han tilføjer: Så er skridtet ikke langt fra, at Socialdemokratiet næste gang vil kræve, at navnene skal med, og det er den rene salamatik.

Ja, det er, hvad der er sket i dag, vil jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, det er sådan set rigtigt nok. Hr. Claus Hjort Frederiksen er jo ikke dum; han ved godt, hvad vej det bærer. Men Venstre kendte ikke sin besøgstid, da muligheden var der, og det er vi nogle der kan ærgre os over.

Det, vi andre må sige, er, at der er en direkte sammenhæng mellem det at modtage offentlig partistøtte og så at give offentligheden fuldt indblik i, hvor partierne får pengene fra. Det er et nødvendigt og forståeligt krav set med demokratiske øjne. Det er den sammenhæng, der er mellem de to lovforslag, som regeringen har fremsat, og som vi derfor støtter fuldt og helt.

Modtagelse af partistøtte er en frivillig sag, men det kan unægtelig gøres mere eller mindre elegant, sådan som jeg også synes hr. Anders Fogh Rasmussen viste et lidt uheldigt eksempel på heroppefra. Hvis man siger ja til partistøtte, bør man også acceptere, at der er nogle rimelige krav set med offentlighedens øjne.

Lad mig sammenligne det med et eksempel, som jeg kender fra Sejerø, hvor man havde en afholdsbevægelse. Man havde også en købmandshandel, hvor man trods alt – for det sagde værten jo – solgte pilsnere over disken, men fru i huset gjorde det med ryggen til!

Lad mig derfor blot slutte af med at sige, at vi fuldt og helt kan støtte regeringens to lovforslag. Vi er sådan set også enige i hovedsigtet i Venstres og Fremskridtspartiets ønske om, at man skulle have positiv tilmelding. Da muligheden var der i sin tid, kunne vi ikke få Venstre med til det. Det beklager vi, og vi vil fortsat kæmpe for den mulighed, men vi ser det, der nu sker med regeringens lovforslag, som ganske pæne skridt i den rigtige retning. Det er vi godt tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Det er selvfølgelig meget rørende, at hr. Jørgen Estrup vier hovedparten af sit indlæg til en del opmærksomhed om partiet Venstre. Det skal han da ikke have utak for, men vi hørte ikke så meget om, hvad der egentlig er Det Radikale Venstres principielle synspunkter i de her sager.

Men én ting hæftede jeg mig i hvert tilfælde ved, som vel smager lidt af et principielt synspunkt, nemlig at Det Radikale Venstre dybest set er fuldstændig enig med Venstre i, at den nuværende urimelige regel om tvangsbidrag fra fagbevægelsen til f.eks. Socialdemokratiet skal der sættes en stopper for. I stedet for at man skal melde fra, så skal vi have en regel om, at man skal melde til. Det har hr. Jørgen Estrup nu sagt at Det Radikale Venstre er enig i.

Tidligere i debatten har vi hørt hr. Torben Rechendorff tilkendegive det samme på Det Konservative Folkepartis vegne. Begge partier står bag den aftale, der er lavet om at forhøje partistøtten. Der er altså i hvert fald to partier af dem, der står bag den her aftale, som har tilkendegivet, at det er deres principielle synspunkt. CD's holdning kender jeg ikke.

Så spørger jeg mig selv: Hvorfor er det så ikke lykkedes at få den ordning igennem nu? Hr. Jørgen Estrup henviser bare til nogle historiske erfaringer, men jeg må sige til hr. Jørgen Estrup, at det er jo nu, muligheden er der; det er nu, der ligger et konkret forslag, og det er nu, hr. Jørgen Estrup ikke udnytter chancen for at få den regel vendt om.

Jeg spørger så hr. Jørgen Estrup: Hvad er grunden til, at det ikke er lykkedes for hr. Jørgen Estrup, som altså har haft andre til at støtte sig i den her sag? Hvorfor er det ikke lykkedes for hr. Jørgen Estrup nu at få den regel vendt om, sådan at f.eks. fagbevægelsens medlemmer aktivt skal melde til, for at der kan ydes tilskud til Socialdemokratiet, frem for som i dag, at man skal melde fra?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes ikke, at hr. Anders Fogh Rasmussen skal sige noget nedsættende om historiske analyser. Jeg kan anbefale det ganske kraftigt. Det er meget interessant, og ikke mindst dansk politisk nyere historie – man behøver ikke at gå så langt tilbage – er meget interessant. Det er faktisk grunden til, at jeg brugte så meget tid på partiet Venstre i denne sammenhæng, og hvis hr. Anders Fogh Rasmussen skulle få tid til at læse den debat, da det lovforslag, som nu er lov, om bidrag til politiske partier, blev behandlet – specielt tredjebehandlingen – vil jeg anbefale det. Men i det hele taget holdt jeg en tale, der ord til andet svarer til det, jeg sagde i dag, bortset fra at partiet Venstre ikke spillede helt så prominent en rolle, som de gør i dag.